

ДОМАГАЮТЬСЯ Мешкальної СУБСИДІЇ ДЛЯ РОБІТНИКІВ

ВАШИНГТОН. — Представники юній будівельних робітників та представники конференції для мешкань для робітників відбули тут спільні наради в справі мешкань для робітників. Ці наради постановили домагатись від федерального уряду субсидій на виставлення дешевих мешкань для робітників.

Висланники цієї конференції відразу ввійшли в порозуміння з сенатором Вагнером та конгресменом Еленбогеном, щоб ці внесли відповідні законопроекти в палату конгресу.

Бесідники на нарадах виходили з засновку, що родина з річним приходом від \$1,200 до \$1,500 не може мати відповідного мешкання без субсидії. Таку субсидію може дати тільки федеральний уряд.

ПРЕЗИДЕНТ ВЕТУЄ КОНГРЕСОВУ УХВАЛУ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт заветував ухвалу конгресу, на основі котрої приватні корпорації мали би право стягати собі від уряду відшкодування за втрати, які вони понесли внаслідок наказу федерального резервної ради в 1919-тім році, що забороняв у той час пересилку російських рублів та їх перемену на американські долари.

Глом цього закону була боротьба між прихильниками старого російського режиму й большевиків на Сибірі. Одна фірма в Америці вислала велику скількість черевиків до Владивостока, де їх за посередництвом американського воєнного уряду продано. Фірма дістала гроші й зложила їх на своє конто в сибірських банках. Советський уряд потім забрав усі фонди банків, а між ними й фонди цієї фірми. Фірма каже, що вона понесла втрату через те, що американський уряд не дозволив у той час переіменувати рублів на долари, а президент Рузвельт каже, що через те, що большевицький уряд сконфіскував маєтки в банках.

Коли в конгресі поставлено внесок, щоб уневажнити вето президента, за першій внесок зареєстрували тільки 4 конгресмени, а 322 голоси піддержали вето.

АРЕШТУЮТЬ ЖІНКУ ЗА ЗАМАХ НА СЕРБСЬКОГО КОРОЛЯ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — Бразильська поліція в Сан Павльо попала на слід хорватки Катерини Шіслер, котрої пошукує французька поліція як учасницю заговору на сербського короля Александра, що був виконаний 9-го жовтня 1934-го року.

Французька поліція каже, що вона перевозила через границі валізки, наповнені автоматичними револьверами й бомбами, і що в цей спосіб причинилася до смерті сербського короля Александра та французького міністра Барту.

Поліція оточила з усіх боків дім, де живе Катерини Шіслер, та сподівається арештувати її, як тільки будуть виготовлені екстрадиційні документи.

ТЯГНУТЬ У СУД СВЯЩЕНИКА ЗА ОБОРОНУ СТРАЙКАРІВ.

НЬЮ ЙОРК. — Перед міський суд у Брукліні пізано одного пастора протестантської єпископальної церкви, котрого обвинувачує один поліцей, що, мовляв, він не дав йому сповняти урядових обов'язків під час страйку.

Обвинувачений не міг з'явитися на суд, бо лежить хорий у шпиталі на серцеву недугу. На суд з'явився заступник пастора і казав, що пастор не хотів перешкоджати поліцаєві урядувати, але протестував проти грубої поведінки поліцей з двома арештованими страйкарками.

ПРИЗНАЮТЬ ЖІНКАМ ПРАВО ЗАСІДАТИ НА ЛАВІ ПРИСЯЖНИХ.

ОЛБАНІ (Нью Йорк). — Стейтова асемблі зареєструвала поважною більшістю голосів за те, щоб жінки мали право засідати на лаві присяжних суддів.

Джейн Тод, що поставила відповідний внесок, каже, що жінки стейту домагалися цього закону 16 літ.

СЛІДИ ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ ІНДІАН.

НЬЮ ЙОРК. — На кораблі „Санта Кляра“ приїхала сюди експедиція Американського Індійського Музею в Анді й на Амазонку з цікавими даними про старинну культуру американських індіан в околиці теперішнього Екватору.

Виправа довідалася від індіан, що на одній горі в Андах, яку індіани називали святою, лежали останки старинного індійського міста. Індіани, які оповідали про це місто, казали, що воно зачароване. Виправа дісталася на висоту 18,000 стіп, але мусила вертатися з причини страшних злив і обривів. Міста не відкрили, але відкрили старинну дорогу, яку вони признали чудом інженерської штуки. Дорога має 6 стіп ширини, виложена вся різаним каменем, уважно ступінована. Над потоками були виставлені мости, з котрих деякі ще заховалися. Виправа йшла цєю дорогою на просторі 30 миль, але не відкрила її кінця.

ДЕМОНСТРАНТИ ЗНИЩИЛИ КРАВЕЦЬКУ РОБІТНЮ.

В Торонті часто приходять до всяких терористичних випадків у промисловій житті, як зрештою і в інших містах. Це діється на тлі змагань комуністичних юній завододіти всіми галузями промислу. Невдавано члени радикальної юній кравецьких робітників напали на Домініон Дрес Ко., вдерлися в середину, понизили машини і подерли на кусні ашю матерію. Робітники згадані компанії належать до національної юнії. Демонстранти побили одного детектива, який випадково був у фабриці під час нападу. Пізніше поліція спіймала кількох провідників нападу і їм виточать процес.

ІТАЛІЙКИ ВОЮЮТЬ.

Італійська військова влада в Еритреї викрила багато випадків, що жінки, перебрані в мужеські воєнські онстрої, дістаються на фронт. Шойно під час лікарських оглядів їх здемаскували. Всеж такі кільком жінкам вдалось перекрастися з війською на фронт.

В однім відділі, що вернувся з фронту на відпочинок до Адуї, боролися проти етіопців три італійки. Всі вони визначилися на фронті великою відвагою і маршал Базоліо відзначив усі три ордерями. Коли виявилось, що вони жінки, маршал дозволив їм оставитись далі на фронті, але тільки як санітеткам та під умовою, що носитимуть жіноче вбрання.

ПЕРЕКАЛИСЯ ЧУЖИМ КОШТОМ.

Як повідомляє „Газета Польська“, до Варшави приїхала велика селянська прогулька, zorganizована польською туристичною лігою. У прогульці взяли участь 400 осіб з тернопільського воевідства, 302 із станицлавського і 52 особи із турнавського повіту. Як сказано, були це українці і поляки. Селяни з повітів борщівського, заліщинського та Гуцульщини вибралися в дорогу у своїх народних строях. У Варшаві занялася прогулькороюми військова влада й дала їм квартири та провідників по місті. Окрема делегація була на замку й зложила чолобитно президентові Мосціцькому. Зворушлива була, як пише „Г. П.“, розмова президента з найстаршим селянином із Красносулець, пов. Збараж, Іваном Ткачуком, який зі слезами в очах говорив про радість, що має нагоду бачити на власні очі голову держави. Обід їли прогульковці в казармі на Цидателі, в прив'язі військового єпископа кс. Гавліни. Опісля вийшла прогулька до Кракова, була на Вавелі і дефілювала перед домовиною марш. Пілсудського. При виїзді з Кракова селянини Листван вигосили промову по польськи й українськи, дякуючи за 3-днєвну прогульку.

РОДИННА ТРАГЕДІЯ.

В Сувалях підчас латинських свят Володислав Бругер вернувся п'яний домів і підчас сварки з жінкою вхопив за ноги 6-літню дитину, яку хотів викинути за вікно. На поміч дитині прискочила мати. Бругер покинув дитину і кинувся до жінки а ножем. Тоді вона вхопила сокиру і кількома ударами в голову вбила чоловіка.

МАЮТЬ ЗГІНУТИ НА ЕЛЕКТРИЧНИМ КРИСЛІ.

Присяжні судді в стейтовім суді в Сейлем, Нью Джерзі, признали паню Маргарету Фокс Долбов та Нормана Дрискола, її улюбленого з дитячих літ, винуватими вбивства чоловіка пані Долбов. Суддя негайно видав присуд смерті проти обох засуджених. Почувши присуд на електричне крісло, Дрискол заплакав, а пані Долбов задержала спокій.

БЕЗРОБІТНИЙ ОДИНЧИВ БІЛЯ ТРИСТА ТИСЯЧ ДОЛЯРИВ.

Фред Палмер, 67-літній безробітний інженер у Торонті, котрого місто удержувало в Сітон Гавз, що є притулком для 300 бродяг, дістав у спадщину від крєвняка в Англії \$285,000. Сам він походить також з Англії, де укінчив найвищу школу цивільної інженерії. Він 1911 року працював у Найегера Фолс в електричній і був власником дому вартости \$15,000. Однак через кризу втратив дім, працю і здоров'я й опинився у притулку в Торонті. Частину спадку вжив на фінансування винаходу — повітряний мотор — свого товариша бродяги, що сподівається на новім літаку перелетіти океан у чотирох годинах.

ПРОВОКАЦІЯ НЕ ВДАЛАСЯ.

Дня 9-го січня ц. р. на засідання комітету Оборони Політичних Вязнів у Вінніпегу відбула делегація червоних ударників на чолі з „асом“, з самим секретарем „Тудовирназу“, Ліщинським, пропонуючи комітетові свою співпрацю в протестах проти польського й румунського терору. Річ ясна, що „ударники“ не згадували ні одним словом про найбільше жорстокий терор та штучний голод, при помочі якого московські большевики винищують український нарід на Великій Україні. Очевидно, що комітет злегковажив пропозицію „ударників“ і навіть над нею не застановлявся.

СМЕРТЕЛЬНА БІЙКА.

В Самборі, на передмісті Давидівка вибухла авантюра. Сперечались між собою знані на самбірському терені ножівники й розбійники. Шумовиння в дискусії признає тільки один аргумент: куля, або ніж. Тому, що Гриць Гачківський мав іншу думку, як його противник, його за це пострілили в черево й нобили дадкою по голові. Гачківський, перевезений до шпиталу, помер. Справників убивства, Івана Мілка і Йосифа Масюру, арештувала поліція.

РОЗВ'ЯЗУЮТЬ ЕНДЕЦЬКУ ПАРТІЮ.

ПАТ доносить, що адміністраційна влада розв'язала місцеві організації „Строніцтва Народового“ на Горіщій Шлеську. Як причину розв'язання ПАТ подає — „злочинну діяльність, що загрожує безпеці, спокоєві і публічному порядку“. Строніцтво Народове (ендеки) є в опозиції до теперішнього уряду. Учаси у виборах вони не брали і в соймі послів не мають. Найсильніші вони в західній Польщі — на Поморю і в Познанщині. В останніх роках вони переживали кілька розлімів; між іншим О. Н. Р. (Мосдорфа) виключалося зі „Строніцтва Народового“.

ЛИШИВ СПАДОК ДЛЯ УНІВЕРСИТЕТУ.

Норман Мекенаї, багатий і визначний адвокат Реджайни, помер 2-го січня. Він лишив своє майно для університету Саскачевану. Пані Мекенаї буде тішитися доходами з реальностей аж до своєї смерти. Потім ціле майно перейде на власність університету. Ціла збірка штуки має бути відповідно удержувана в Реджайні.

УЧИТЕЛЬКА ЗАЛІПИЛА УСТА ДИТИНИ ТАСЬМОЮ.

В одній публічній школі в Торонті вчителька заліпила клеюкою тасьмою уста 6-літнього ученика, щоби підчас науки не балакав. Цей випадок викликав загальне обурення в Торонті. Вчителька пояснює, що вона вибрала лекшу кару. У міських школах є звичай бити непокірних учеників гумовим паском, але з огляду на це, що вона не бажала його бити, заліпила йому уста. Настоятель міських шкіл, д-р Голдінг, заявив, що це є огидний випадок і йому соромно через це, що так сталося.

ЗІЗД МОСКВОФІЛІВ.

„Земля і Воля“, орган галицьких москвофілів, повідомляє, що у Львові відбувся зізд делегатів „Рускої Селянської Організації“ (PCO). На цім зізді нібито були 394 учасники, у тому числі 261 делегатів з провінції, голownie з Лемківщини. В ухвалених резолюціях підкреслено лояльність до держави й уряду та негативне відношення до українського сепаратизму. У третій точці резолюції ствердив зізд, що наслідком компромісу з українцями вибори в 1935 р. не дали „руської“ людности представництва в соймї й тому українські послы не мають права репрезентувати „руської“ людности, що не вважається українцями. Крім цього зізд запротестував проти „українізаторської“ політики в греко-католическій церкві.

Головою PCO вибрано д-ра Ол. Хиляка, адвоката в Жовкві.

ЗБЕЗЧЕЩЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА АРИСТИДА БРІЯНА.

В Пасієур Бріяна, родинному селі Аристида Бріяна, невідомі осібники старалися знищити пам'ятник Бріяна. На підставі пам'ятника повиписувано смолою: „Геть Бріяна!“, „Геть Союз Націй!“ Ноги статуї підрізано. Падлицю, на якій спирається Бріян, зломано. На землі біля пам'ятника запримічено сліди двох автомобілів, що відїхали в сторону Парижа.

ЗАБОРОНИЛИ КОХАННЯ.

Управа комсомолу України видала такий маніфест: Останніми часами можна було ствердити, що члени комсомолу не раз попадали в стан одуру, доводили самі себе й товаришів у душевній конфлікті, що може бути добрі для буржуазної молоді довоєнних часів, але є ганьбою для членів соціалістичної держави. Любобна романтика не може бути проблемою для соціалістичної молоді й не може бути предметом внутрішньої боротьби. Це нестерпно, щоб молодий комуніст відбрав собі життя через нещасливе кохання. Це все залишилось попереднього, знищеного світу, залишки, що їх мусите знищити.

ПОЛЬСЬКІ ПРАВНИКИ КРИТИКУЮТЬ ВАРШАВСЬКИЙ ПРОЦЕС

ЛЬВІВ. — У місячнику „Глос Права“, що виходить у Львові, поміщено статтю під заголовком „В обороні оборони“. В статті обговорюється процедура варшавського процесу. Особливо точно передається промова прокуратора, а зглядно „кількаденну виснажливу, дрібничково-загорілу“ промову прокуратора Желенського. Ту промову піддається гострій критиці. Зазначається, що прокуратор дозволив собі говорити таке, до чого не мав ніякого права, що належить до компетенції міністра справ заграничних, себто про протипольську політику урядів Литви і Чехословаччини і т. п. Не зважаючи на те, предсідник трибуналу ні разу не перервав прокураторові промови. Зате цілком інакше поведився президент суду, коли до слова прийшла оборона. Адвокатаві Горбовому, пишеться в згаданій статті, не дозволено з'ясувати співжиття польського й українського народу в минувшині, не дозволено порушити ніяких політичних моментів, заборонено йому обговорювати навіть мову справу, винясювати справу імперіалізму українських націоналістів і взаємин ОУН з іншими державами. Дійшло до того, що наслідком частого переривання з боку предсідника адвокат Горбовий не знав, що властиво може говорити, цілком згубив провідну думку і мусів просити перерви, щоби міг охолонуть і подумати, як має пристосуватись до заряджень предсідника. Подібне було і з іншими адвокатами. Одного з них іще потягнуто до відповідальности за зневагу прокуратора. На всіх нх накладувано грубі грошеві кари. Стаття кінчиться тим, що ще не всі судді й прокуратори в Польщі розуміють становище і ролю адвоката як речника права і слухности, яким він є згідно з законом.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ ПРЕМІЄР ПРО ЗАКАРПАТТЯ Й АВТОНОМНО.

ПРАГА (Чехословаччина). — Чехословацкій премієр д-р Годжа заявив у своїй декларації для преси, що відносини на Закарпатті дозріли до цього, щоб поладнати їх у спосіб, згідний з мировими договорами та рамами державного устрою. Казав, що українці (Русини) мають уже на Закарпатті власну інтелігенцію та національну культуру і підостає молода генерація, що голоситься до голосу.

ЧАЙ У МИТРОПОЛИТА.

ЛЬВІВ. — Митрополит Шептицький запросив до себе коло 200 українців на „чай“. Були це самі чільні громадяни і громадянки, голови і представники ріжних українських установ, як політичних так і культурно-освітніх, господарських, суспільних, добродійних і-інших. Митрополит, який не може ходити, сидів на фотелі і так витався з кожним гостем. У саях були приладжені закуски і вина. Не було ніякої офіціальщини, ніякого примусу сидіти чи стояти на якимсь означених місці, чи триматися годин прийому. Не було ніяких промов, ні ніяких офіційних тостів. Була цілковита свобода. Панував невимушений настрій. Так описує цей прийом „Діло“.

ЖЕРТВА СКИТАЛЬЩИНИ.

ВІДЕНЬ. — Помер Евген Чумак, колишній учитель німецької мови в українській академічній гімназії у Львові. Жив на чужині як політичний емігрант. Щиро працював у ріжних українських установах. Жив у злиднях.

АНГЛІЯ В СТРАХУ.

ЛОНДОН. — Англія затрівожена націоналістичними розрухами в Єгипті й у Сирії. Супроти цього вважає, що треба покінчити війну в Єгипті, бо вона може накоїти багато лиха. Тому думають в Англії про новий поділ впливів в Єгипті в такий спосіб, як було давніше, себто про поділ краю між Англією, Францією й Італією. Тільки тепер треба згодитися дати Італії трохи більше, ніж було п'яноване.

НАЦІСТИ АРЕШТУЮТЬ КАТОЛИЦЬКИХ МОЛОДЕЦІХ ПРОВІДНИКІВ.

БЕРЛІН. — Переведено арешти по цілій Німеччині по молодечих католицьких клубках і арештовано понад 150 провідників тих клубків під замітом, що вони є проти теперішнього режиму. Закидується арештованим, що вони були в зв'язку з „комуністами і марксистівським групами“. А такий закид є тепер у Німеччині найтажчий.

Кажуть, що ті арешти готові потягнути далекосяглі консеквенції й скінчяться цілковитим розв'язанням молодечих католицьких клубків. Католицькі єпископи заповіли у зв'язку з тими подіями спеціальну конференцію.

УРЯД ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

ВАРШАВА (Польща). — Протидівський розрухи по цілій Польщі толкують собі поза боротьбою з жидами теж і тим, що ту боротьбу ведуть польські націоналісти, що є проти уряду. Це є причиною, що заарештовано 87 націоналістичних провідників.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays. Owned by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Registered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

№ 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016. 4-0807.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

УПОВАЮТЬ НА „ПОЛЬСЬКИХ УКРАЇНЦІВ“

На останньому засіданні Центрального Виконавчого Комітету Советів було багато мови про советську закордону політику. Обраховували ворогів Советів і приятелів. І шукали способів, якби то вихиснувати скомпліковане міжнародне положення в Європі на скріплення Советів, а принаймні на забезпечення Советів на випадок війни. Для нас найцікавіше те, що Москва дозволила в дискусії забрати голос і голові совнаркому України, Любченкові, щоб і він мав нагоду зложити свою вірогідну заяву. І Любченко заговорив.

Свердив, що Україна під таким великим провідником як Сталін піднімається, що в ній уже стало жити: ліпше і веселіше. Заяву прийнято, річ ясна, бурхливими оплесками. Розповідав Любченко й про те, що німецькі фашисти та польські помішники планують наїзд на Україну, щоб перетворити советську Україну в свою колонію. З тими плянами фашистів і помішників вжуться, як казав Любченко, оці всі розмови „про необхідність боротьби за самостійну Україну“. Німецькі генерали і польські полковники теж про це говорять, бо раді би піти походом проти зневажених большевиків.

Оттак уявляє собі прем'єр советської України плянований наступ на Україну. Але разом з тим потішає себе і йому подібних, що ті плани не мають нічого спільного з „настроями польських робітників“. А особливо, говорив Любченко, не мають вони вже такої цілком нічого „з настроями польських українців“. В доказ цього цитує він з львівського „Діла“ допис із двох сіл на Волині, в яким селяни заявляються „проти інтервенційного походу в союзі з Гітлером на Совети, а зокрема на советську Україну“.

Трошки далі Любченко набирає ще більшої відваги і дає волю своїй фантазії, кажучи, що „селяни польської України будуть інше говорити, коли фашисти захотять проти нас кинути свої війська“. Значиться, що українські селяни готові бити „фашистів“, якби вони відважилися піти війною на Совети. Так фантазує Любченко.

Ось такі нісенітниця виголошують у Москві на нарадах такої установи як Центрального Виконавчий Комітет. Якщо в тім комітеті глядять на всі інші справи так, як Любченко на українських селян під Польщею і їхнє відношення до большевиків, то сумна буде доля Советів. Але мабуть такі промови виголошують тільки на туманення народу, що є в ярмі Советів. Бо чейже большевицькі лідери не могли аж так далеко зійти з глузду, щоби повірити, що український селянин, що мучиться в Польщі, міг би проливати кров в обороні Советів, щоб замінити польське пекло за московське. Тому український селянин буде гонити не тільки німецьких і польських фашистів, але й червоних московських.

О. Сновида.

ЗА ДУШУ НАРОДА

У нас дуже мало звертають уваги на формування душі народу. Є маса агенцій телеграфічних і пресових, які вироблюють читаючій публіці, в тім і нашій, свій погляд на ту чи іншу подію. А наслідок — незатруття нашої душі. Бо коли прищепити нації, скажім, такий чи інший погляд на подію, що розгортається на політичній овіді, то завтра якась чужа ворожа сила поведе ті наші маси до своєї мети, яка не тільки з нашою метою не має нічого спільного, а часто нам ворожа...

Кілька прикладів. Іде у Франції тяжка внутрішня боротьба. По одній стороні Франція національна, Франція маршала Петена, Тардіє, наслідників Клеманса, патріотичних організацій комбатантів, що боролися країну перед заливом німецьким, „патріотична молодь“, „Вогняний Хрест“ з полковником Ля Роком на чолі. По другій стороні масонерія, соціалісти і комуністи, при чім перші заключили тісний союз з останніми і разом виконують політику і директиви Сталіна у Франції. Крім того та вся лінія безумовно ворожа Україні. І що робить українська преса? От, напр., теоретичний орган УНДО, „Шлях Нації“, виступає проти Ля Рока. Кому це приносить користь? Комуністам і їх союзникам. Вбиває в голови наших читачів, що та ліва, ворожа нам Франція, добра для нас... Кому це потрібне?

Другий приклад. Іде етіопсько-італійська війна. Нічого нам лихого не зробили етіопці, але чи зробили щось добре? Чи тоді, коли Україна кривавилася в своїх змаганнях на кілька фронтів, негус чи якийсь рас дуже тим журивсь? А з другої сторони Італія, фашистська Італія. А коли вона впаде, — на зміну прийдуць в Італії наймити Росії... Ясно, яка мусить бути наша позиція. Тимчасом багато українських газет стоять проти Італії. На чий бік послухатись?

Або візьмим третій приклад. Гітлер веде зявзату боротьбу з жидами в Німеччині. Я не дораджую оправдувати Гітлера. Це інша справа. Але дораджую в оцінці Гітлера взяти

з українського боку під увагу так: Гітлер, який задушив комуністичну гидру в себе, який наніс страшний удар престижеві Сталіна і завдав большевицькому рани, від якої він скорше чи пізніше згине, де є шодо цього щодінь і нашим ворогом. Жиди добачують в Гітлері що інше? І це їх головне обходиться, що їх болять. Тому їх кампанія проти Гітлера зрозуміла й природна. Та наші порахунки з Гітлером інші. І так треба на це глядіти українській пресі, коли маємо політичний розум. Як жидівська преса не розпадається за нами, коли не виступає в нашій обороні, в обороні укра-

ПАНІКА В ЄВРОПІ

(З Парижа для „Свободи“).

Дипломатичні наради, що розпочалися в Лондоні, продовжують вже від кількох днів у Парижі. Прибули сюди королі, князі, міністри, дипломати чужинних держав. Французька преса число прибувчих побільшує ще тими, що в найближчих днях будуть у Парижі: прем'єри Чехословаччини й Румунії. Париж перемінюється в політичну Мекку. Якій причини цієї політичної паніки в Європі?

Ситуація надзвичайно ускладнюється, говорять у французьких дипломатичних кругах. „Європі грозить нова війна“. Деякі з французьких політиків і дипломатів ходять стурбовані, сумні, як дощова осінь. „Треба протиділати, поки час“, кажуть вони. В чому ж має виявитись це протиділання та, які його причини? Японія йде безупинно вперед і війна між Японією й Московією неминуча. Німеччина збрється гвалтовно, щоб використати ситуацію. Війну злокалізувати на Далекому Сході не дасться. Вона поширяться неминучо на Європу. Італія без потреби заангажує в війну з Етіопією й ослабила ту частину Європи, що стоїть на основі збереження мира.

Протиділання? Це зєднання придунайських держав, це змушення Болгарії вступити

в івських мас, що стогнуть під чоботом страшнішої від гітлерівської диктатури Компартії, то й нам треба ставитися так само і до терпіння жидів.

Нам прищеплюють чужі погляди на масу політичних справ. А це дуже важке, бо хто захопить нас, наші маси, в круг своїх ідей, той і поведе їх, де схоче, той і політику свою диктуватиме тим масам. Ось у чім небезпека. Наша національна, дійсно національна преса повинна звернути на це пильну увагу. Надходять грізні події і ми не повинні стати при них зняряддям у чужих руках — з причини кількох несумлінних земляків, що не вміють, або не хочуть сповняти свого обов'язку: вказувати нації її власний шлях, а не шлях, яким хотіли б її пошести чужинці.

до Балканського Бльоку, це налагодження якнайтісніших зв'язків між Югославією й Болгарією, це врешті доповнення зброєю у рижних державах, що стоять на становищі „статус кво“, це відновлення пуанкарівського сильного перстеня довкола Німеччини, це взаємна економічна поміч для обороняння господарської кризи в тих державах, що стоять за збереження мира“.

А тимчасом на іншій біржі, неополітичній, а господарській, що має менше добрий нюх, кажуть: „Японія на весну розпочинає війну з Большевією. Нема сили, яка вдержалаб Німеччину в тому менті від агресивності проти сходу. Пропадуть балтійські держави, а навіть інші терени попадуть під німецьку окупацію. Поширення Німеччини на схід означає послаблення західно-європейських держав і Німеччина здобуде гегемонію над Європою“.

Скандинавські газети, а за ними й франські принесли вістки, що Англія хоче дати велику грошеву позичку Москві. Французький парламент має розглядати 11. лютого 6 р. французько-большевицький договір. Сьогоднішня французька преса повторила за англійською, буцімто „ще в цьому році має бути змінена конституція Большевії. Сталін рі-

шався без похоронної пісні заковати большевизм і перейти до західно-європейської парламентаризму. Має бути союзний парламент, мають бути окремі парламенти в кожній республіці, що належить до „союзу“. Голосування має бути безосереднє й тайне, сати виборці визначають кандидатів“. Значить, большевицька партія йде в дубину й цілий дотеперішній режим!

Але в дійсності так не буде. Це тільки експорт у західну Європу, щоб збаламутити публічну опінію, щоб приєднати її для Москви, яка облявється тепер сімома потоми, видячи кінець імперії Романових, що її так завзято ратували Ленін та Сталін.

До цих вісток, що побільшають паніку Європи, приєднується ще й заклик Мусоліні до європейської університетської молоді, в якому кажеється, що поширення санкцій доведе неминучо до війни в Європі, яку Мусоліні весь час хотів обмежити до війни в Африці.

Щоб розібратися в цьому хаосі парічних думок, щоби вдержати ясний погляд на сучасну ситуацію в Європі, треба ствердити ось що: політичний концерт трох західно-європейських держав, Англії, Франції й Італії, розбитий. Італія, головна в англійських дипломатів, є винювником. Большевики, використовуючи це розбиття й ратууючись у цій важкій для них ситуації, хочуть заступити Італію в тому концерні. До цього Франція й Англія мобілізують політичні, дипломатичні й військові штаби малих держав, щоб протиставитися тим новим неминучим потрясінням в Європі, щоб на швидку руку створити втрачену рівновагу.

Німеччина, яка не захотіла приміювати санкцій супроти Італії, яка відмовилася заключити якінебудь політичні договори аж до покінчення війни в Африці, добре розціняла, що політичне положення Італії буде все більш ускладнюватися і може втворюватися така ситуація, що Німеччина дуже легко проведе „аншлюс“ і заступає до італійських дверей безпосередньо на Адрійському морі. Намагання Мусоліні, щоб Німеччина закінчила ідею „аншлюсу“, не увінчалися успіхом. Японський похід на Далекому Сході

ді створює надзвичайно пригрозю для німецького походу на схід ситуацію. Чому німецька політика не мала скористатися з тої ситуації? В доваву, як подає шоденник „Ле Фігаро“ з 4. лютого 6 р., Німеччина буде мати при кінці 1936 року більш як 2-мільону армію, у зброєну за останнім словом модерної воєнної техніки. Московщина може бути скоплена в два вогні великими державами, Японією й Німеччиною, й цілковитий розгром Росії неминучий. Правда, Японія опрокидає вістку про німецько-японський військовий союз. Дехто з європейських дипломатів згідний вірити цьому, бо, мовляв, „сам Гітлер пише в своїй книзі „Моя боротьба“, що супроти Англії Німеччина не сміє ніколи зробити хочби найменшого потягнення, яке моглоб затривожити Англію. Англія тепер неприхильно відноситься до Японії, отже не може бути мови про японсько-німецький союз“.

Вибух конфлікту в Європі може бути прискорений Японією на Далекому Сході й погіршенням положення Італії в Європі. Коли передіть європейські політики розціняли, що нова війна може вибухнути до 5. років, то нині вони втрапили міру часу. Ім уже привиджується війна.

Очевидно річ, що все це доволі передчасне. Але водночас треба здати собі ясно справу з того, що ні Японія, ні Німеччина не будуть чекати, аж большевики всебічно збрються. Пригадується аналогічна ситуація зперд часів японсько-російської війни. В 1903 році російський цар Микола I. мав побачення з цисарем Вільгельмом. Розмова обидвох монархів звелась до можливості японсько-російської війни. Російський цар заявив, що Росія може розпочати війну не швидше, як у 1907. Росії, бо, мовляв, на Далекому Сході для перекинення армії шляхи ще не готові. Японці не чекали, аж Росія вибудує потрібні для армії шляхи, а війну розпочали три роки швидше.

Якщо не зупинити вибуху війни між Японією й Московією, то злокалізувати її на Далекому Сході — ось завдання Англії й Франції. Здержати за всяку ціну німецький похід на схід, дати можливість Росії повернути всі свої зборні сили проти Японії. Передбачати навіть у такому випадку вислід війни важко. Росія всеодно буде лобита. Таке припущення врешті роблять також великі держави. Водночас вони числяться з розвалом Росії. І тут ситуацію намагається використати наш відвічний торг — Польща. В французьких дипломатичних кругах снують свої нитки польські дипломати. Знову видигають вони тезу Дмовського, що розвал Росії створить неминучий хаос і Польща мусить поширяться на цілу правобережну Україну. Цей аргумент піддержують поляки ще й таким, що їхня господарська ситуація змушує їх шукати нових просторів. Вони змогли вже знайти спільну мову з українськими політиками. Ці аргументи знаходять подекуди пригожий ґрунт серед французьких політиків, зокрема, коли польські дипломати зазначають, що „німецько-польський договір“ не є ніяким союзом і що Польща від Франції ніколи не відділиться.

Міхель Цвік.

КІМНАТА ЧИСЛО 32

Даремно приватний банк Ріхтер і син звертав особливу увагу на безпеку, щоб до скарбівни не можна було ніяк вламатися. Одної ночі туди таки вламались.

Уже раннім ранком був комісар Лінк у скарбівни банку й докладно оглянув відчинені двері скарбівни.

— До чорта! — бурмотів він більше до себе як до директора банку Ріхтера. — Цей вломник неабиякий. Мушу звернути добре увагу. З ним справа не буде легка.

— Я є одначе іншої думки — сказав директор.

— А, так! — І тут ненадійно додав: Певно — це зрозуміле! Підозріваєте когось? — і увійшов в урядовий тон.

— Ні! — відповів директор. І щоб не стати непривільним до Лінка, збивався відходити.

Комісар цього тільки й чекав. Він не міг стерпіти нервових людей, а ще тоді, коли він перепродажував розсліди. Він узяв побільшаюче скло й оглядав стіни.

— Ніяких відтисків пальців. Я так думав. Потім пішов Лінк до дверей,

що були на кінці темного коридора і провадили до самого банку. Другого входу не було. Було ясно, що вломник дістався до банку за дня і сховався, бо входові двері до банку були ненарушені.

У першій кімнаті завважив комісар Лінк шафу, в якій урядовці складали свої верхні одяги.

— Він тут сидів — сказав переконано. — А ранком спокійно вийшов відчиненими входовими дверми.

— Скажіть мені, — питав порт'єра — хто відчиняє ранком банк?

— Я.

— А сьогодні ви теж відчинили?

— Певно!

— А де ви повісили свій капелюх і пальто, як ви прийшли?

Порт'єр показав цвях на дверях.

— Ось тут собака заритя — сказав Лінк.

— А хто перший повісив у шафі свій верхній одяг?

— Я, пане комісарю! — сказала молода урядниця, що сиділа недалеко.

— Шафа певно була порожня? — Так.

А ви не завважили нічого підозрілого? — Ні.

Лінк відчинив двері від шафи навстіж: Прощу дуже — сказав він святочно. — Тут видно ще виразні мокрі сліди болота. А ось обгортка солодошів!

— Він прочитав напис: „Гольдрінг — люксус. Цей мужчина має добрий смак. Дорога марка.“

В президії поліції застав комісар Лінк депешу з Амстердаму. Тамошня президія поліції доносила:

— Касовий вломник, що ми його шукаємо, Доглес Файн, є в Берліні. Жие під прізвисьмом Ральф Ройд. Просимо його арештувати.

— Доглес Файн? Що за честь! — сказав Лінк до себе. Це назвище було йому відоме, як і поліції цілої Європи.

Комісар Лінк почав відивувати крамниці з солодошами.

— В такому опакуванні купив у нас вчора солодоші якийсь мужчина так коло другої години — сказала панночка в одній крамниці після довгих розшукув по всіх дільничях міста.

— А як виглядав цей мужчина?

— На це я мало звертала уваги. Те, що можу пригадати: здається був високий, у мягкому філ-

цовому капелюсі.

— Це все, що ви знаєте, гарна панночко? — спитав комісар.

— Так.

А скільки коштує фунт цих солодошів?

— Шість марок, мій пане.

— Вони добрі?

— О, надзвичайні! — сказала панночка.

— То дайте мені чверть фунта.

Комісар Лінк любив солодоші.

— Скажіть мені ще, панночко, які готелі тут близько?

— Зовсім близько є готель „Рен“ і „Ельдорадо“.

У готелі „Рен“ не знали назвища Ральф Ройд. По часинці ввійшов Лінк до готелю „Ельдорадо“.

— Чи у вашому готелі мешкає Ральф Ройд?

— Так, пане комісарю, замешкав у нас від вчорашнього ранку.

— Де він тепер?

— Він вийшов — сказав порт'єр, поглянувши на дошку з ключами.

— А ключ?

— Узяв зі собою.

— Але ви маєте другий.

— Певно, пане комісарю.

— Яке число кімнати?

— 32, третій поверх.

— Лінк узяв ключа.

— А як він прийде?

— Спитав порт'єр.

— Тоді я уже буду радий. Ви, розуміється, не

скажете ані слова, що в кімнаті хтось є.

Комісар відчинив кімнату ч. 32. На бюрку стояла касета, повна цигар. У середній шуфлядці знайшов Лінк листа.

Він читав: „Мій любий! Як справа вдається, Ти додержиш свою обіцянку й купиш свою „котикові“ бранзолетку. Не сердься, що пригадую Тобі про це, але Ти в останньому часі дуже часто забуваєш! Твоя Кетті“.

— Га-га! — сміявся Лінк. — Як справа, вдається! Но, пане Доглес, цей раз не поведеться. Кетті не дістане бранзолетки, зате Доглес аж дві, але не золоті...

Він шукав далше.

В куфрі знайшов пробки ріжної сталі. І пляни конструкторів ріжних огнетривалих кас.

— Го, го — цей працює чисто й зі знанням.

Комісар витягнув револьвер і ждав:

Після двох годин очікування нагло почув, як ключ обертається в замку. Людина, що відчинила двері, відразу станула віч-на-віч із дулом револьвера комісара Лінка.

— Саме такий: високий, мягкий капелюх — бурмоче Лінк.

— Як, прошу? — питає перелякана людина.

— Руки вгору — буда відповідь. — Ви арешто-

вані!

— Алеж вибачайте!

Лінк не відповідав, але заложив йому кайдани.

— Не робіть ніяких історій. Лише ходіть.

Комісар сидів після години в бюрі. До кімнати ввійшов дижурний і подав йому листа.

Високоповажаний Пане Комісарю! — читав Лінк. Прощу Вас вивістити з арештів цього невинного інженіра. Це заступник фірми огнетривалих банкових кас „Фрідріх і Спліка“. Маю до Вас ще одну просьбу. Я не вернусь вже до готелю „Ельдорадо“. Може будете такі чемні переказати готелю порт'єрові, щоби знову прибив на свої місця порцелянові числа на кімнатних дверях. Я їх сьогодні ранком поміняв.

п. (ар).

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

І. К., Жірд, О. — Спростування відшліть до „Народної Воли“, бо там було поміщене Ваше імя, а не в „Свободі“.

Заняття.

— Давніше, як моя сестра Евфемія брала лекції співу, вона пєс страшно вив. Тепер він уже спокійний!

— Вже поправно сестра співає?

— Ні, одначе ми даємо псові підчас співу величезну кістку, щоби гриз собі.

В кожному разі ситуація надзвичайно важна і хочби ще на деякий час пошастаї Англії та Франції відвернути від Європи нову війну, то це на довгий протяз часу не видержить. Тому й завдання українського націоналізму, як того політичного чинника, що становить максималістичну національну програму, не є легке. Воно важке, ніж було в 1918—20 рр., одначе це не означає, що ми справи не можемо виграти. Та про це в наступній статті.

О. Бойків.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ГУРА, АМЕРИКА!

У Гелтонвилі, в стейті Індіана, на цвинтарі зложено онові тліні останки фермерки.

Про її похорон телеграфують аж у Нью Йорк, бо, перше, вона родилася в 1826-тім році й мала при смерті 109 літ, а подруге, вона в своїм житті не бачила залізничного поїзду.

Очевидно, вона родилася в Америці, де звичайно думають, що тільки іммігрант може бути такої „дом“, що поїзду не бачив.

Цікаво було би ще знати, що вона думалаб собі, якби була перед смертю поїзд побачила? Чи думалаб собі, що в ньому чорт топить? Чи може думалаб собі, як цей баварський селянин, що приглядався з жінкою до авта, що стояло коло хідника, а коли воно відіхало, він почувався в потилицю, як побачивши на дорозі конячку, що видно була під автом, сказав жінці: „А що? Не казав я тобі, що там у середині кіць таки мусить бути?“

НЕ ЗНАЮТЬ ПРО ЖІНКУ.

На пресовій конференції, скликаній у Вашингтоні в понеділок панєю Рузвелтовою, виступала між іншими д-р Марія Р. Бірд, відома публіцистка й письменниця, і сказала чоловікам кілька терпких слів.

Чого можна сподіватися по звичайнім чоловіків, говорила пані Бірд, коли навіть такі відомі бесідники й письменники, як Г. Г. Велс, Вил Дюренг, Джан Ерскін і „навіть“ Гарі Елмер Барнс, не знають нічого про роллю жінки в історії. Бесідники не щадя дала годовно цього останнього, бо він і історик і до того ще якийсь ліберал, отже нібито хоче розуміти роллю жінки в історії. Однак це йому ніяк не вдається, запевняє д-р Бірд, і через те жінкам не лишається нічого іншого, як тепер почати історію людства, писану паном Барнсом, писати наново.

Пані Рузвелтова сказала, що вона взагалі дуже дивується, що жінки вже давно не почали історії писати, коли вони недоволені з історії, яку пишуть чоловіки. І чоловікам теж дивно. Справді, як хто недоволенний з історії, написаної іншим, не повинен нарікати, а взятися за написання іншої історії та вмістити в ній усе те, що інші поминули.

ЩЕ РАЗ „ДОЗВІЛЬНА КЛЯСА“.

Пані Рузвелтова подала свою дефініцію „дозвільної класи“ („ліжер клас“). Вона каже, що „дозвільна класа“ це та класа, що має досить економічного забезпечення й досить вільного часу, щоб мати нагоду на ріжнородні вдоволення в житті.

Пані Бірд з нею зовсім годі дефініції. Каже, що натиск у цій дефініції поставлено на фразу „ріжнородні вдоволення в житті“.

Це різко відрізняється від дефініції банкира Дж. П. Моргана, котрий недавно газетярам пояснив, що „дозвільна класа“ це ті люди, що можуть дозволити собі держати службу.

З ЯКОЇ КЛАСИ ЛЕНІН?

Коли би прийняти дефініцію Моргана, то цікаво було би знати, до якої класи він зачисляє Леніна, покійного московського большевицького диктатора.

Він міг собі дозволити держати слуг. Отже, за дефініцією Моргана, Ленін належав до „дозвільної класи“.

Що Ленін, кажучи слуги в нести сподвачку, казав йому „товаришу Іване“, це чейже не зміняє справи.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗГАДАЙМО ТУ, ЯКА ЖИТТЯ ВІДАЛА ЗА ІДЕЮ!

„Бо життя, це клейнод; чий е що дорожче від нього?“
І. Франко.

Минає 12 літ, як у львівських Бригідках полялась невинна кров Ольги з Левицьких Басараб. „Найбільше той дає, хто кладе життя за друзі свої“, каже св. Письмо. І ця скромна, тиха жінка віддала своє життя за край свій, за нарід. Коли ближче підійдемо до української історії, то побачимо, що історія змагань українського народу значена кривавою ниткою теж і жінок-героїнок. Хоч Ольгу Басараб від молодих літ переслідувала доля-мачуха, то вона таки не заломила її духа. Вона все життя сильна, незломна мов жовнір на варті, стояла при праці. Коли по втраті чоловіка 1914 р. вернулася до Відня, кинулася з цілим запалом своєї душі до праці для своїх рідних. Цєю невтомною, повною посвяти працею визначилась вона в часі воєнної еміграції у Відні, а опісля і на рідній землі у Львові. На її становищі при культурній і визвольній праці арештувала її польська поліція в р. 1924 і в ночі, з дня 12. на 13. лютого, постигла її смерть з руки польського поліційного комісаря Кайдана.

Та кров Ольги Басараб не полилась марно, а видала свої плоди; доказом цього був недавній варшавський процес. Ці герої, 12 молодих хлопців і дівчат, вирости й виховались на споминах про жорстоке вбивство Ольги Басараб. Кожний синець на тілі Ольги Басараб, кожда капля її крові повинні бути відплачені ворогові, бо така жорстокість кличе до неба промісту.

Тому наше жіноцтво в Америці повинно якнайсвятіше відсвяткувати 12-літню річницю смерті Ольги Басараб. Концертами, чи жалібними зібраннями, повинні ми заманіфестувати, що наші почування такі самі, як були у нашої сестри-героїнки, Ольги Басараб.

Треба сподіватися, що на святі в честь тої яка віддала все для Батьківщини, не забрань нікого з свідомих громадян, а особливо жінок. На таких святах розпамятуємо діла героїки і її заслуги для української визвольної ідеї. Пам'ятаймо, що беручи участь в таких концертах, шануємо найбільшу українську героїнку наших часів. Цього вимагає від нас не лиш обовязок, але і наша національна честь!

Марія Демидчук,
Бруклін, Н. Й.

ЧОМУ НАГОЛОС НА ПРОЛЕТАРІЯТ?

„Манчестер Гардіен“ розглядає цікаке питання: „Кілька тижнів тому тут звернено увагу на те, що Мусоліні відступив від своєї заборони не вживати в офіційній фашистській фразеології „марксистських слів“, головне слова „пролетаріат“. У своїй промові, виголошеній 2-го жовтня, він ужив фрази: „пролетарська й фашистська Італія“.

У тім часі ці слова викликали в Італії багацько толковань і багато дипломатів вважали це за показник, що на випадок, якби Мусоліні виправда в Етіопії не пішла по його думці, він зробить зворот наліво. В останнім виданню „SCRITTI E DISCORSI“ (Твори й промови, очевидно Мусоліні) слово „пролетаріат“ підкреснено в замітний спосіб. Як звичайно, на початку книжки є портрет Мусоліні, але цим разом через фотографію видіє напис, у котрім підкресується в одній фразі „пролетарську й фашистську Італію“.

УВАГА!

Всі українські національні товариства з Нью Йорку й околиці, як також все українське патріотичне громадянство запрошуємо на цей Величавий Концерт.

УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА О.Д.В.У В НЬО ЙОРКУ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1936 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

ЖАЛІБНИЙ КОНЦЕРТ

в честь ОЛЬГИ з Левицьких БАСАРАБОВОЇ, що згинула трагічно-мученицю смертю закатована польською поліцією у львівській тюрмі дня 12-го лютого 1924 р.
Весь дохід для політичних в'язнів.
Початок година 7:30 вечір. Вступ 75 і 150 центів.
Управа Червоного Хреста.

3 українського життя в Америці

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Академія-концерт на пошану проф. С. Ф. Русової.

З ініціативи т-ва ім. Лесі Українки відбулися 16. і 28. січня збори делегаток від жіночих товариств, на яких обговорювано справу святкування ювілею славної української громадсько-культурної діячки і вченої, проф. С. Русової.

На перших зборах (16. січня) були заступлені: т-во ім. Лесі Українки, т-во Українська Жіноча Поміч, т-во ім. Олени Пчілки з Ньюарку. Інші запрошені товариства не прислали своїх відпоручичів, бо ще не відбули своїх зборів. Збори мали характер наради. Всі учасниці висловилися за те, щоб, користаючи з нагоди 80-літніх уродин проф. Русової, відзначити її поверх 60-літню творчу працю на користь українського народу вродистою академією-концертом.

На зборах дня 28-го січня крім згаданих товариств прислали свої відпоручичі ще й Жіноча Громада і Жіночий Демократичний Клуб з Нью Йорку. Ухвалено влаштувати 15. березня пополудні в Українському Народному Домі академію-концерт на пошану С. Русової. Товариства зобов'язались докласти всіх старань, щоби свято випало якнайкраще. Через те, що наша славна діячка вродившись довгих десятиліть працювала для добра всього українського народу, збори ухвалили звернутись до всіх українських організацій, щоби вони підтримали згадану імпрезу.

Тому, що старенька Русова перебуває тепер у значній матеріальній нужді, збори ухвалили весь прибуток з академії-концерту післати їй як скромний дарунок. Ідучи цю мазу зустріч, наш славний співак Петро Ординський згодився виступити на концерті безплатно.

На академії-концерті мають виступити з короткими промовами жінки й чоловіки. В концертну частину мають увійти: сольові співи, гра на скрипці, піані, деклямації й інш.

В склад президії комітету вибрані: пані Ю. Яремова, як голова; пп. Е. Залевська, П. Дембійська, П. Середюкова, А. Бражнікова, Ф. Дорошенкова, секретарки; Кізімова і Ляшецька, касієрки.

Комітет уже приступив до праці. Він звертається до українського жіноцтва й усього нашого загалу з закликом помогти достойно відзначити 80-ліття славної української жінки.

Проф. С. Русова широко знана нашому громадянству в краю як невтомна працівиця на полі культурно-громадським, як борець за волю українського народу і як учена. Її наукові праці здобули їй признання і серед чужинців. Вона народилась 2-го березня 1856 року. На громадську ниву вийшла 16-літньою дівчиною. Вона є живим зв'язком з великими українськими відродженнями: М. Драгомановою, М. Лисенком, Чубинським, Житецьким і іншими, що були її та її чоловіка, відомого вченого та українського діяча Олександра Русова (нині покійного), вчителями й співтоваришами праці.

За свою громадянську діяльність вона не раз сиділа в царських тюрмах, постіжно була під поліційним доглядом, але праці не кидала, тай досі не кидає, хоч час уже піти на відпочинок. Досі написала десятки ріжних книжок. Останню надруковано в 1934 р. І далі пише. Це вона виступала на міжнародних жіночих з'їздах, відвоюючи на них місце для української жінки; це вона, Русова, підчас відомої пацифікації їздила до Женеві протестувати перед Лігою Націй проти ляхського варварства, та боронити покатованих галицьких селян, знасилуваних польськими уланами українських дівчат.

Від 70-тих років минулого століття Русова без перерви працює для добра українського народу. Працює, не шукаючи слави і подяк. А чейже час вийти й подякувати їй. Най же скрипці, піані, деклямації й академія-концерт 15. березня стане цюю скромною подякою

від українського громадянства в Нью Йорку. Ми тішимо себе надією, що українські люди масово прийдуть на академію й тим засвідчать свою шану славній бабусі Русової.

Комітет постановив просити українські товариства Нью Йорку здержатись від влаштування якихнебудь імпрез у день 15-го березня.

ЗА КОМІТЕТ:

Ю. Яремова,
Е. Залевська,
О. Бражнікова.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Kyplos!

На неділю, 9-го лютого, заповів Центральний Комітет Українських Національних Товариств міста Нью Йорку докінчення коляди в Народнім Домі. В оголошенні в газетах, у церкві і на зібранні був зазив, щоб товариства зложили коляду від своїх членів, а бизнесмени, що не могли прийти в неділю, 12-го січня, щоб те пер сповнили свій обовязок.

Коляда була на Рідну Школу, у священну установу в старому краю. Зазив до коляди на Рідну Школу помістили всі українські національні газети. Одні большевики вважають складки на Рідну Школу за народню зраду, але в них всяка праця, що не має благокислення з Москви, є народньою зрадою.

Отже треба було надіятися, що національно думаючи українці прийдуть, щоб сповнити свій обовязок супроти установи, котра пікується теперішнім українським достором і приготує будучих громадян України.

Колиб поставити до всього українського громадянства в Америці питання: Вгадайте, скільки ньюйорчан прийшло на закінчення коляди? — то певно, що ніхто не відгадав би. Отже знаєте, Панове Громадо, кого ньюйорчани пошукали? — Всі як один, пішли за вказівками з большеві! Явився лиш один громадянин зпоза уряду Центрального Комітету!

А для пояснення треба до-

дати таке: Неділя, 12-го січня, була неділя коляди на Рідну Школу. Видано 3,000 лєточок, дано оголошення на двох українських радіо-годинах, оголошено по церквах, розіслано зазиви по товариствах, поміщено новинки й оголошення в газетах. Тоді, у відповідь на ті всі зазиви, прийшли яких 150 людей! Колиб не товариство „Дністер“ і о. Петро Понятишин, які дали жертву по сто доларів, не булоб з чим показатись. А окремих колядників по хатах з колядою на Рідну Школу цього року не було. Бизнесмени мали тоді якийсь бенкет, отже мали оправдання, чому не прийшли. Якраз на них рахував Центральний Комітет і тому помістив платне оголошення в газеті на день 9-го лютого. А який вислід?

„Колісь будем по свому глаголать, як большевик покаже“. Гратулюю ньюйорській громаді!

Д-р Семен Демидчук.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Д.Ж. Протестаційне віче.

Заходом Центрального Комітету Українських Національних Організацій в'яз з 65 Відділом ОДВУ відбулося в Українськім Народнім Домі дня 24. січня б. р. протестаційне віче в справі засуду молодих українських студентів і студенток у Варшаві.

На вічу промовляв як головний бесідник п. Е. Ляхович. Говорив про несправедливість польського засуду; про тяжкі муки, які приходилося засудженим переживати в тюрмних келіях, як також говорив обширно про ті причини, які змушують наших революціонерів до розпучливих вчинків. Причина української революційности, говорив п. Ляхович, не лежить за границею, не є вислідом чужої підмови. Причини тих революційних вчинків є такі в краю. Ці вчинки є відповіддю на гнет і насильства, що їх поповнюють наші вороги над нашим народом.

Всі так звані угоди нас завели. Тих угод поляки ніколи поважно не трактували. Вони використали і використовують їх тільки на те, щоб нас розколоти і здеморалізувати, як також на те, щоб викиростити певні заяви деяких наших наївних політиків за границею. Одиночій шлях, що нам залишився, це шлях національної революції. Революція нищить наших ворогів і в середині і за границею, бо компромітує їх прєстіж. З другого боку вона гартує, скріпляє і перероджує духовно наш нарід та приготує ляє його до великих подій. З огляду на те, що українці в Америці живуть свобідно й одинокі можуть свобідно висказуватись і свобідно організуватись, на них спадає особливий обовязок помагати нашим братьям усіми силами, морально й матеріально.

По промові було багато запитів від старших і від молоді, а особливо від молоді. Запити, які були подані, показують, що наша молодь не спить, а справді цікавиться українською справою.

Резолюції цього протестаційного віча були прочитані і всі присутні одностайно ухвалили вислати їх до Ліги Націй у Швайцарії, до польського міністерства внутрішніх справ у Варшаві і до місцевого американського часопису.

Потім п. М. Галінович, предсідник віча, зарядив збірку на покриття коштів віча і на визвольну боротьбу.

Жертували: Роман Слободян \$2; по \$1: В. Кардаш, М. Галінович, К. Пілат, М. Романович, С. Воробель, І. Клок, А. Свтич і С. Солтський. Разом \$10. Дрібними датками \$2.65. Разом \$12.65. Кошти віча вносили \$6, а \$6.65 вислали на визвольну боротьбу через Центральну Управу ОДВУ. Варвара Безкоровайна, секр. 65 Від. ОДВУ.

ЛИТОВСЬКІ ГОСТІ В „СВОБОДУ“

Редакцію „Свободи“ відвідали литовські студенти: Степан Юдвалкіс і Вадак Вербавічіус, що прибули з Литви і обіжджають Америку. Студ. Юдвалкіс студіює соціологію, а студ. Вербавічіус філософію.

Обидва вибралися з Литви ще в серпні минулого року і звиділи Латвію, Естонію, Фінляндію, Швецію й Англію. В Америці остануться 5 місяців. Обідуть всі важніші центри, в яких живуть литовці, а потім поїдуть до Мексика. Оглянувши Мексико, поїдуть до Полудневої Америки, а звідтам до Австралії, а потім вертатимуться до Литви через Азію. Хочуть побачити світ і дечого в ньому навчитись. Хочуть теж обіхати всі місця в світі, куди доля загнала литовців. Відвідаючи литовські колонії, дають там відчити про рідний край, обговорюючи ті зміни, які зайшли від того часу, як литовці стали вільними і мають свою державу. Обидва студенти спеціально заінтересовані спортом. Мають зі собою чудовий альбом, в яким зазначено, хто вони і чого вибралися в світ. Альбом зачинається автографом президента литовської держави.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

LITHUANIANS TO MARK INDEPENDENCE DAY.

Ukrainians Also To Join In Celebration Planned Here Next Sunday.

Lithuanian Independence Day will be celebrated by local Lithuanians and Ukrainians Sunday evening, February 16, at St. Alphonsus Hall.

The program, sponsored by the Lithuanian Catholic Federation, will include solos and group numbers by the St. Alphonsus' Church Choir, under direction of J. Cizaukas; a playlet, dancing and patriotic recitations.

The Ukrainian half of the program will consist of three songs and the National Anthem in Ukrainian by the St. Michael's Ukrainian Church Choir, under the direction of John Boyko. To conclude the program the newly formed Ukrainian Dancing Club of Baltimore will present a group of folk dances, directed by Roman Fenchynsky.

(The Sun,

Baltimore, Saturday Morning, February 8, 1936).

ЛЮДСЬКИЙ КАДОВЕ У СТАВІ.

В Лодзі добули зі ставу мішок, в якому був зашитий людський кадов без голови, рук і ніг. Поліція наказала перешукати цілий став, щоб знайти відрубані часті тіла, але без успіху. Видно голову, руки та ноги злочинцев сховав деінде. Поліція оголосила закли до всіх, хто знає щось про щезнення якоїсь особи в часі свят, та до дорожжарів і шоферів, що везли когось з великою пачкою, щоб зголосили у слідчому уряді.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 21. січня ц. р. помер по довгій і тяжкій недугі Михайло Квас, член тов. ім. Івана Франка, від 266 У. Н. Союзу в Амстердам, Н. Й. Покійний прожив усього 51 літ. Походив з села Почали. Приїхав до Америки в 1909 р., а до У. Н. Союзу вступив у 1923 р. Оставив у жалобі вдову Анну і дітей: Ольгу, Марту і Василя.

Василь Михайло, секр.

В НЕДІЛЮ, УВАГА! — УКРАЇНЦІ В КЛІВЛЕНД, ЛЕЙКВУД І ОКОЛИЦІ!

16 ЛЮТОГО 1936 (SUNDAY FEBRUARY 16)

ЗАХОДОМ ЗЛУЧЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОН. ОРГАНІЗАЦІЙ ТА О.Д.В.У, ВІДБУДЕТЬСЯ В КЛІВЛЕНД, ОГАІО ВЕЛИКЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ ПРОТИ ПОЛЬЩІ!

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 2253 Вест 14-та вулиця Клівленд, Огайо.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 2:30 ПОПОЛУДНІ.

Всі українські національні й релігійні організації й товариства та всі свідомі українці й українки повинні обовязково взяти участь у цьому вічу, щоб запротестувати проти знущань Польщі над політичними українськими в'язнями та проти жорстокого засуду дванадцятьох молодих студенток і студентів, членів Організації Українських Націоналістів у варшавськім процесі.

Комітет.

ДЕЩО ПРО ЕТІОПСЬКУ МОВУ.

Етіопської мови як такої нема, як нема, наприклад, югославської мови (є югославська держава, а говорять у ній сербо-хорватською та словінською мовою).

Мовою вододіючого племені, а рівночасно урядовою мовою Етіопії є амгарська мова.

Тому, що в Етіопії є різні народи й мови, треба звернути увагу на те, щоб добре відрізнити мову від раси, бо часто ті поняття переплутують. Чувється напр., що готентоти є монгольського походження (расово), а мова їх хамітсько-го походження. І друзки говорять німецькою мовою, одначе расово вони балтійці, а мовою німці. Пруська мова вимерла в XVII столітті, а була дуже споріднена з литовською мовою. Таксамо є з болгарами, які расово є походження монголи, а мовою славян.

Вододіючою мовою в Етіопії, як уже вище сказано, є амгарська мова, що належить до групи хаміто-семітської. Хамітська група поширена по всій Африці, а семітські мови є в Азії.

Семітська група складається з 5 мов: 1) асирійсько-вавилонської, 2) арамейської (якою говорив теж Ісус Христос) із різними східними та західними діалектами, 3) канаанської з гебрейською, 4) арабської і 5) етіопської.

Ця етіопська мова звється гез, від назви людей, що говорили тою мовою. Ця мова вже мертва, а живе лише як мова релігійних обрядів і в літературі. Вона близька до південно-арабської. Із мови гез подала амгарська мова і ця мова дуже впливала на сусідній мови Етіопії, на тігре. З походження амгарська мова не є африканська — лише в давню давнину прийшла з протилежного боку Червоного моря — з арабського побережжя, якого одна частина звється Магра.

Із того слова, через переставлення букв, подала Амгара, амгарська мова.

Із мов, якими говорять у східній Африці, від горішнього Єгипту аж до рівниці — найбільше поширена та найважливіша є мова амгарська.

Щоби зрозуміти, як ця мова повстала, треба заглянути до історії.

Семіти, які емігрували з Арабії до Африки, оснували королівство Аксум, а мова тих поселенців, звана гез, або етіопська мова, часом стала урядовою та літературною мовою в тому королівстві. Двір в Аксумі перейшов на християнство в IV столітті після Христа. В тих часах і в двох дальших століттях процвітали дві великі східні держави: Персія і Візантія. Ці дві держави

адержували постійно звязки з аксумським королівством і Аксум був союзником могутньої Візантії. Та завоювання муузулам у VII столітті віділили зодсім Аксум від Візантії і тим спричинили упадок аксумського королівства, яке так полишено власній долі.

Перші писані амгарські пам'ятники це народні пісні, що славають амгарських королів у XVI столітті, а справжня література повстала з початком XVII століття.

З початком XIX століття перекладав на амгарську мову велику частину біблій етіопієць Абі Румі, а місіонар Ізенберг написав всевітню історію амгарською мовою. Із нових письменників треба згадати амгарця Лялана Таїя, який написав історію Етіопії п. з. «Я ітіопія гезб тарік, Асмара 1922», а професор Афефорк написав біографію й історичний огляд володіння Менеліка II і повість п. з. «Леб ваяд тарік».

В амгарській мові, як і в інших семітських мовах, переважають співзвукки, а самозвукки слугають більше до помочи.

Щоби це краще зрозуміти, можна взяти для приміру голловну семітську мову: арабську.

В арабській мові нпр. основою слова «кітаб» є сполука співзвукки к+т+б; із цієї основи при помочи самозвукки повстають слова такої самої основи, одначе різного значіння, як нпр: катаб — писати, кітаба — напис, мактуб — лист, часопис, мактаб — бюро, мактаба — книгарня, іктаб — писати, дописувати, іктаба — вписатися, мукатіб дописувач, мукатба — дописувальня, іктаба — конскрипція і т. д. Основою всіх цих слів є злука співзвукки к+т+б.

Амгарська азбука складається з около 250 знаків. Слово від слова при писанню відлікують двоточкою. Слова творяться в амгарській мові — як і в інших хаміто-семітських мовах — понабільше перекиданням співзвукки і самозвукки і додаванням кішечок. Ось примір:

Відміна іменника лідж (син). 1-ший відмінок: лідж, 2-гий: ялідж, 3-тій: лялідж, 4-тій: ліджен, 5-тій: лідж гой, 6-тій: балідж, 7-мий талідж, 8-мий: балідж.

Відміна дієслова «нагара» (говорити): теперішній час: нагара, минулий: нагарааль, минулий недоконаний: інагарааль, і т. д.

Схожість амгарської мови з арабською бачимо з такого приміру: арабське слово «ан» (я) ти «енте» (муж. рід), «енеті» (жін. рід); «егна» — «я, «ант» ти, або «анта» (для муж. роду), «анч» або «анчі» для жіночого роду. Слово «годинник» у турець-

кій мові значить «саг» (від турків прийняти теж хорватське слово «саг» у тому самому значінні). В арабській мові годинник називається «са», в амгарській мові «са теі», значить: уважай на годину. У тігрейській мові «серсаат», значить «пів години», в мові племени галя «годинник» значить «сагті».

ЗБОРИ ВІДЛІВ У. Н. СОЮЗА

ФІЛАДЕЛФІЯ. П. А. Повідомляє членів зборів, що відбулися в різні дні зборів, 15 грудня, вранці в галі церкві, в 10:30 год. Іван Сороча, сін Макс, предс.; Іосиф Міндаль, заст.; Олександр Сороча, сін Макс, предс.; Василь Мундич, заст.; конст. комісія: Ілько Сороча, Ірисей Лисов, Іван Мундич, Теодор Покорник і Микола Рощко. На тих зборах ухвалено, щоб збори відбувалися щодня суботи в місці. Підприємство зборів відбулося в суботу, 15 лютого, в годині 5-ї вечір. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ГАНОВЕР. П. А. Пр. Преображення Госп., від. 29, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Бр. св. О. Нікола, від. 17, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ЕМЕРІДЖ. П. А. Бр. св. Василь Вел., від. 16, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

КАРТЕРТ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ПАСЕЯК. Н. Д. Ж. Тов. Ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ФІЛАДЕЛФІЯ. П. А. Мисичі збори Бр. св. Юрія, від. 230, відбулися в суботу, 15 лютого, в годині 8-ї вечір. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ПАСЕЯК. Н. Д. Ж. Тов. Ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

АСТОРІЯ. Л. А. Бр. св. О. Нікола, від. 147, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

АДЕНТАВН. П. А. Бр. св. Арх. Микола, від. 147, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

МІЛВІЛ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

НЮ-ЙОРК. Н. Д. Ж. Бр. св. Володимир, від. 130, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ІОНКЕРС. Н. Д. Ж. Тов. Подільська Сін, від. 8, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Бр. св. І. Християн, від. 270, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ШАКАГО. П. А. Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 220, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ПРОВІДЕНС. Р. А. Сестр. Любов, від. 177, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ЛІДЕН. Н. Д. Ж. Тов. Ім. Івана Франка, від. 300, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ДЖЕРЗІ СІТІ. Н. Д. Ж. Тов. Залорозька Сін, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ПОЗІРІ! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯХ! ПОЗІРІ! ЗАХОДОМ 16-ГО ВІДЛІВУ О.Д.В.У. І МІСЦЕВОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ зложеного з місцевих Товариств і Організацій! ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЛИКЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1936 РОКУ В ГАЛІ У. П. ЦЕРКВІ, 394 БЛЕКСТОН ВУЛ. Початок в годині 7-їй вечір. На вічу буде промовляти п. Е. ЛЯХОВИЧ. Запрошуємо всіх свідомих українців, місцевих і позаміських, численно прийти на це протестаційне віче, щоб запротестувати перед світом проти ганебного засуду Варшавою дванадцятиох молодих українців, котрі боролися за український народ. — Большевикам вступ на віче заборонений. КОМІТЕТ.

ПОЗІРІ! СТЕЙПЛЕТОН, Н. Я., І ОКОЛИЦЯХ! ПОЗІРІ! 12-ТА СОТНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ! ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРШИЙ РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ І ЗАБАВУ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1936 Р. В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 35 WARREN STREET, STARPLETON, S. I., N. Y. Гардероба 50 центів. Музика добірна. Ювілей зачнеється 5:30 точно, а забава в 7-їй годині. Просимо всіх поближніх Сотні О.Ч.С. взяти участь в нашій ювілейній, як рішучо стейплетонській і в околиці українській в кого серце гарче до української справи, хай приїде, а за добру забаву ручить Уряд 12-ї Сотні. — З націоналістичним сіновим привітом — СІАВА УКРАЇНІ!

УВАГА! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯХ! УВАГА! ВЕЛИКИЙ ПЕРЕДПІСНИЙ БАЛЬ В СУБОТУ, ДНЯ 15-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1936 Р. В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J. Початок в годині 6-їй вечір. Вступ 50 центів. Це є однією підприємство влаштувати в рамках парохії в сезоні порівнянній, а перед наступним Великим Постом, тому сподіваємось, що всі наші українські Громадини ширю його підпорть і громадно на цю забаву прибудуть та й своїх знайомих з собою приведуть. — Комітет.

БРУКЛІН, Н. Я. Тов. Дістер, від. 310, повідомляє всіх своїх місцевих і позаміських членів, що в суботу, 15 лютого, в годині 2-ї вечір, відбулися збори в місці. Просимо всіх членів прийти на збори, щоб прийняти свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи. Кожен член повинен принести свій вклад до загальної справи.

ВІЛІАМСТАВН, Н. Д. Ж. На визвольну боротьбу. Сестрицтво Зоря при церкві св. Петра й Павла ухвалило в місячних зборах виасигнувати зі своєї каси \$5 на визвольну боротьбу та переслати ті гроші через Обеднання. Татяна Бабій.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Д. Ж. З коляди на Рідну Школу. Центральний Комітет українських національних організацій подає до відома всім жертводавцям, і тим, що брали активну участь в коляді, що з різдвяної коляди Центрального Комітету призначив на Рідну Школу \$78. На тусаму ціль зложили до комітету: Укр. Народний Дім \$10; Сестрицтво Н. З. П. Д. Марії (долина міста) \$5; Тов. Дарахівщина, від 275 У. Н. Союза, \$5; Центральный Комітет зі своєї каси доложив \$2, отже разом вислано через Обеднання на Рідну Школу \$100. Докладний звіт з діяльності Центрального Комітету за цілий рік буде оголошений іншим разом. Всім жертводавцям і колядникам ширю дякуємо. Центральний Комітет. ДЖЕМЕЙКА, Н. Я. Коляда на рідний край. Бр. св. Юрія в залуці з відділом Союзу Українок занялось цьогорічною колядою і заколядувало \$37. По \$2 зложили: В. Сломущинський, п. Кузів, О. Ревюк, В. Павч, В. Воробець; І. Мельничук \$1.50; по \$1: М. Надричана, В. Сидяга, С. Парилька, О. Александрович, М. Данилюк, Т. Білоус, Т. Миць, А. Іванців, М. Самборська, С. Савка, Г. Сташків, М. Атаманів, М. Заборський, В. Цісик, М. Фірман, М. Воробець, М. Іванушка, А. Моциборко, П. Федорик, М. К., В. Гебур, М. Береза, М. Коман, А. Тесляк, М. Гунька. Гроші призначені на інвалідів, політичних в'язнів і Рідну Школу на рівній частині. Гроші передано до краю через Обеднання. Колядник. СТ. ДЖОЗЕФ, МО. Коляда на народні цілі. Наша громада заколядувала цього року невелику суму, а тому не могла вислати багато на поміч Рідному Краєві. Отже з коляди призначено \$8, а гром. В. Сторож жертвував від себе \$2, та разом вислано через Обеднання \$10, призначуючи по \$5 на Рідну Школу й інвалідів. Теодор Солоничний. ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ. ЖЕРТВИ ШЛУНКОВОГО БОЛЯКА, спричинених газом бодіа, нестравности — пощо терпите? На скору пільгу дістаньте безплатний зразок UGGA, лікарської реченту в аптеках ГОЛЬДА. UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th Street, New York, N. Y. Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 8-2410. Урядові години: рано від 10 до 12, вечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12. ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2568. BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (COR. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2568.

Ніздрі Тарзана задрожали, його очі заблищали, як він знайшов слід Джеріа. Пішли вони тим слідом, поки не зайшли до прірви в скалі, котрею ввійшов Джеріа. Тут Тарзан задержався. «Він пішов сюди», сказав Тарзан, «а за ним пішов лев».

Томі аж страгив мову, а Тарзан говорив далі: «Я мушу спшитися. Ти лишиш тут. Поспих трохи на цій скалі. Як я не вернуся до вечора, можеш іти за мною». Тарзан пігвав. Він урдуварся, коли побачив сліди льва, з котрих було видно, що лев вернувся. Тепер він риньвся знайти Джеріа.

Накинєт він дійшов до краєтеру Канаану. Його скорі ноги несли його до села бааліттів та до святині. Там він почув дикі крики й плач, і це йому сказало, що треба бути обережним. Він скоро, але тихцем виліз по скалі, з котрої міг подивитися на подвіря огненного стопа.

На своє здивування він побачив Джеріа Джовнса й двоє дівчат, як їх тягли до дивного стопа. Він зрозумів відразу, що їх тягнули на страчення. Але хоч який він був дужий і хитрий, то як міг він помогти їм проти цієї божевільної орди?

UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th Street, New York, N. Y. Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 8-2410. Урядові години: рано від 10 до 12, вечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12. ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2568. BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (COR. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2568.